

4-dagars genom Värmland i kyliga maj

"Klarälvsbanan" TV-invigdes

En del av cykelgruppen på väg genom Uddeholm. **NEDAN – Toni Jonsson presenterade Klarälvsbanan och Ulf Hedenäs berättade om Stjärnfors Bruk. Inomhus till deltagarnas stora tillfredsställelse denna dag.**

Foto: HANS-OLOV LILJEBLAD

För 23:e gången genomfördes 4-dagars i Kristi Himmelfärdshelgen. Med SCS-Stockholm och Göteborg som huvudarrangörer, men med deltagare lite varstans ifrån. Halva färden gick på den snart färdigställda Klarälvsbanan (ca 10 mil) och massmedia var på bettet. NCT har intervjuat debuterande färdledarinna med dotter.

■ Det fina vädret under april (i och för sig ganska kallt) kom lite av sig under maj. Inte lika soligt som vi är vana vid, ganska kyligt (ofta inte mer än 5–10°C på morgonen) och på något ställe en rejäl regn- och hagelskur. Men bara man är välklädd blir man ju varm av att trampa.

Ett 25-tal sammanstrålade vid Ullebergs vandrarhem i Karlstad en onsdagskväll. Man kom från Göteborg och Stockholm och enskilt från några andra platser. Vi var inte ensamma på logistället – det pågick orienteringstävlan.

Nästa dag startade med solsken och en och en halv dag längs den nyanlagda Klarälvsbanan. Det blev en dagsetapp på separat cykelväg hela tiden, ända upp till Ransäter (det var väl där som Tage Erlander drog sin berömda historia från predikstolen). Banvallen var slät som ett salsgolv och förstås utan en enda backe. Och man färdades hela tiden utmed Klarälven. Åsa från Södertälje debuterade som färdledare och med var också lilla dottern Victoria (för tredje året).

Kallt i barnsadeln

– Det hela gick väl ganska bra, tyckte Åsa. Det blir inga döda punkter direkt, när man skall serva alla. Och sedan fick jag ju Victoria också att hålla reda på, när hon tyckte det blev för kallt

på cykelsadeln bakom pappa Hasse. Men det blev lättare med barnpassningen i följbilen när några av deltagarna blev förkylda.

NCT pratade även med unga Victoria (4 år). Vad tyckte hon om resan?

– Roligt, men det var kallt. Jag satt bara på cykeln i början. Men det var kul i bilen också, när det kom några till. Dom andra gångerna jag varit med var varmare. Då är det roligare att åka på cykeln. Och man kunde äta hur många våfflor man ville och sedan var det kul att köra bil (inte

SCS:s följbil utan mini-elbilar för barn i Folkparken i Sunne).

– TV 4 jagade mig veckan innan, berättar Åsa, utan att lyckas. Men de dök upp ändå en dag senare än tänkt. Vi hade nått den vackra orten Ransäter efter en hel dag på banvallen. Vi tittade på Erlandersgården och Geijersgården på kvällen och sedan ordnade campingvärderna en visning av Hembygdsgården (där man spelar Värmlänningarna sommartid) på morgonen, så vi kom i väg lite sent.

– Väl i Munkfors fick vi vänta på TV 4 i en hel

timme innan reporterteamet dök upp (man gillar inte morgonjobb) och sedan höll de på i minst en timme. Vi fick cykla fram och tillbaka på banvallen och sedan blev det intervjuer. Så vi blev hela tre timmar försenade från Munkfors.

TV 4 försenade

– Lunchen blev lika mycket försenad och sedan kom en rejäl regn- och hagelskur. Klarälvsbanans konstruktörer skulle bjuda på lunch vid Stjärnfors bruk och så blev det också – alla var jättehungriga. Toni Jonsson berättade om projektet och Ulf Hedenäs om själva bruket. Och allt var inomhus, vilket många tyckte om just då.

Nya Wermlandstidningen var där och det blev en helsida i bladet. Orsaken till detta stora mediaintresse var att Klarälvsbanan ville utnyttja tillfället när vi nu kom så många. Annars blir banan helt klar först i höst och då kanske intresset för cykelreportage inte är lika stort. Sedan är det ju också meningen att Sverigeleden skall nyttja hela banvallen mellan Karlstad och Hagfors och det tyckte Toni var mycket positivt.

– 4-dagars innehöll i år mängder av stora sevärdheter, berättar Åsa. Vi besökte flottningsmuseet i Deje (på Klarälven flottades timmer ända in på 1990-talet), Ekshärad var en vacker plats – särskilt området kring kyrkan, Sunne låg fint vid Frykensäarna och vi åt jättefrukost på Hotell Selma Lagerlöf och campingstugorna vid Frykens strand höll högsta klass. Rottneros skulpturpark och Stamfrändemonumentet var sevärt. Selma Lagerlöfs Märbacka passerade vi tidigt morgonen därpå och hennes grav på kyrkogården i Östra Ämtervik något senare (mycket fin plats).

Debuten godkänd

– Vägarna var också fina, asfalt nästan hela tiden. Avslutningen från Kil in mot Karlstad gick mestadels på cykelvägar och långa sträckor alldeles utmed stranden av Klarälven.

Och hur tyckte du att du klarade ledaruppdraget?

– Jo, det gick väl ganska bra, tror jag.

Och deltagarna var nöjda?

– Jo, det får jag väl hoppas. De tackade i alla fall efteråt.

Och själv blev du inte avskräckt?

– Nej då, det tror jag inte. Man var ju i gång hela tiden, så man hann inte tänka på så mycket annat. Det var inte tråkigt på något sätt. Följebilen med cykelsläp borde haft svårighet att hålla jämn takt med deltagarnas långfärdsbuss t/r Karlstad. Men det var så mycket helgkøer ut och in till Stockholm att det jämnade ut sig?

Och vart går då färden nästa år?

– Det har jag ingen aning om, menade Åsa (fast hon har kanske några bra förslag). □

Klarälvsbanan kommer att bli mycket välskyltad i framtiden, som här söder om Forshaga.

OVAN – Järnvägsbron över Klarälven i Deje. TV – De handsmidda järnkorsen på kyrkogården i Ekshärad är världsberömda. Hela området kring kyrkan är full av dessa konstverk.